

genomen en van dien dag dateert voor zoover ik heb kunnen nagaan de politieke beteekenis van onze Oranjeklante.

't Was op den 6den Maart van genoemd jaar alles behalve rustig geweest in de straten van Rotterdam. Onder het volk was een brandenden ijver ontstaan om op den verjaardag van den Prins groen te maken en te illumineeren. Leendert Aardenhout, hoofdman van het zakkedragersgild, had met Hendrik Muysson van de Schie, Cornelis Dorsman uit de Valkesteege, en Hermanus van Tongeren uit de Princestraat, zich op Burgemeesters Kamer vervoegd, met verzoek om de eerepoorten, in 1766 bij de meerderjarigheid van den Prins opgericht en die nog op het Stadstimmerhuis bewaard werden, te mogen gebruiken tot versiering van het Zakkedragershuis. Burgemeester van der Heym, een bekend Oranjegezinde, stond hen daar te woord. Hij antwoordde »dat het oprichten dier eerepoorten wel mocht geschieden, als er geen ongeregeldheden bij plaats hadden,» »dat Z. H. zulke dingen wel waardig was om vreugde voor te bedrijven en of het ook plaats hebben kon de zakkedragers te tracteeren om ze in rust en vrede te houden.» Zoo verrees dan die eerepoort en de tegenpartij beweerde, dat de lampions, daaraan gebruikt, op stads kosten gevuld werden. Dat het niet voor rekening van het gilde geschiedde, moest Leendert Aardenhout erkennen. Het chassinet, door de zakkedragers aan die eerepoort bevestigd, gaf het volgend gedicht te lezen:

De staatzucht van Bourbon, de heerschzucht van Brittanjen,
Verdrijft uit Nederland den rampspoed van Oranjen,
Dus bloeit die schone wonderboom
In weerwil van het Y en van de Merwe Stroom (1).

---

(1) Het origineel berust op het Rijks-Archief bij de stukken